

som den er. Ere Kreditbeviserne først udgivne, mener jeg, at Rigsdagen kommer til at sige Ja og Amen til Udgivelsen, og det er ikke muligt at faa dem tilbage. Derhos tror jeg, at naar Rigsdagen bruger sin Bevillingsmyndighed rigtigt, skal den sige, at disse Kreditbeviser, som ikke ere benyttede, ere satte ud af Kraft, og at de ingen Gyldighed længere have.

Frederiksen: Jeg skal ikke negte, at jeg blev noget overrasket, da jeg hørte de Argumenter, som bleve fremsatte af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti); thi hans Foredrag indeholdt helt igjennem den ene Overræffelse ovenpaa den anden. Det ærede Medlem mente, at der blev stiftet en større Statsgjæld derved, at man lagde Kreditbeviserne ind i Reservecapitalen, end om vi tilintetgjorde dem. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke er istand til deri at følge det ærede Medlem et eneste Skridt. Saa længe de ligge i Reservecapitalen, udove de jo dog ikke den mindste Indflydelse paa Markedet, og naar de komme ud af Reservecapitalen, hvordan er Forholdet da? Noget maa Ministeren tage af Reservecapitalen, — det have vi jo bevilget ham paa Sinantsleven — og han kan da enten tage Kreditbeviser eller af Reservecapitalens øvrige Midler; men de 3 % engelske Obligationer kan han ikke tage; thi dem vilde vi selv komme til at kjøbe dyrt tilbage om faa Aar; han kan heller ikke, idetmindste ikke idag, om det end kunde være tærkeligt imorgen, sælge af de preussiske Obligationer, af de henimod 20 Millioner, eller hvormeget det nu er, vi vandt. Han kan altsaa ikke gjøre Andet end tage danske Papirer. Og mener nu det ærede Medlem, at det er nyttigt at sælge af vore egne Obligationer, fremfor at bruge af Kreditbeviserne? Tror det ærede Medlem ikke, at det vil trykke de danske Kreditforhold, om man kaster en Mængde danske Papirer ud paa Markedet. Jeg vil ikke tale om, at det trykker Statens Kredit, som vi jo dog Alle sætte Pris paa; men vi have jo ogsaa lidt havt Leilighed til at fremhæve, hvorledes det at trykke de danske Statspapirers Kurs er at berøve en Mængde af vore

Medborgere omkring i Landet noget meget Betydeligt, og det lidt Medborgere, som vi nødigst skulde berøve Noget, da det er Folk, som mest have deres Midler behov, der sidde hen med disse kongelige Obligationer, Enker og saadanne Folk, som lidt have smaa Midler, og Alt, hvad der nedsetter de danske Papirers Kurs, tages ud af deres Lomme. Hvad vil det ikke sige at berøve dem blot en eneste Procent af det hele Beløb af Obligationer — der er vel en 80 Millioner af 4 pCts. Papirer, der saa at sige alle ere fordelt her i Landet paa Befolkningens store Mængde? Hvad vil det ikke sige? Altsaa 1 til 2 pCts. Nedsættelse i Kurs kommer jo op til 1 eller 1½ Million, som Folks Formue derved formindskes. Og endelig, naar Noget skulde have Indflydelse paa den almindelige Rentefod, er det da ikke de almindelige kongelige Papirers Pris? Naar Folk tage Hensyn til Noget, naar de skulle anvende deres Penge og spørge, hvad de kunne opnaa derved igjennem og faa deraf, saa er det til de kongelige Obligationers Pris. Skulde man altsaa netop gjøre Noget for, at Ministeren ikke skulde skade de almindelige Kreditforhold og Rentefoden, saa burde man, naar man ikke allerede havde disse Kreditbeviser, skabe dem og give dem til Sinantsministeren, for at han ikke skal være nødt til at gjøre stor Skade i Forhold, som vi Alle nødigt ville gjøre Fortræd. Men jeg kan ikke negte, at den Overræffelse, som det ærede Medlem beredte mig i sine Betragtninger, vedvarede hele hans Foredrag igjennem. Det ærede Medlem mente saaledes, at det var en meget slet Kurs, naar de 5 pCts. Obligationer kun stode lidt over pari; men der er dog en væsentlig Forskjel paa 5 pCt., der skal betales i mange Aar, og 5 pCt., der kun skal betales i et Par Aar. Naar Folk ere villige til at give over pari for et Papir, saa er det, fordi de stole paa — som det t. Ex. jo er bestemt ved vor engelske Statsgjæld. — i lang Tid, i mange Aar, at faa disse 5 pCt.; give de noget Mere for Obligationen, saa faa de ogsaa til Gjengjæld saameget højere Rente. Men her vil det netop kun være 2 Aar. Alene 1 pCt. over pari er det Samme som 4½ istedetfor